

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Richardi Arsdekin Soc. Iesu S. Theol. Professoris
Theologia Tripartita Sive Resolutiones Polemicæ,
Speculativæ, Practicæ, Controversiarum, & Quæstionum,
etiam recentissimarum, quæ in Schola, & ...**

Missionarijs, & alijs animarum Curatoribus, & Theol. studiosis solerter
accommodatæ ...

Complectens copiosè Resolutiones Theologicas, etiam modernas, ad
praxim accommodatas

Archdekin, Richard

Antverpiæ, 1682

Quæstio 19. An sit probabile, Peccata negativè dubia non esse necessariò
in Confessione exponenda?

urn:nbn:de:hbz:466:1-40873

QUÆSTIO XIX.

*An sit probabile peccata negativè dubia non esse
necessariò in confessione exponenda ?*

Peccatum dicitur negativè dubium, quando non occurrunt rationes sufficientes ut aliquis judicet se peccatum aliquod lethale commisisse, neque ut judicet se non commisisse: sicut dubitamus, an arenæ maris sint numero pares, an impares. Contra partem negantem obligationem confitendi peccata negativè dubia sæpius disceptavi, propter communem sensum Doctorum, & consuetudinem fidelium talia peccata clavibus subiiciendi. Verùm postquam consului plures Authores qui recentius scripserunt, negandum mihi non videtur partem negativam esse saltem ab autoritate probabilem. Non admittunt hujus sententiæ assertores consuetudinem illam communem confitendi peccata dubia unquam fuisse obligantem, sed tantumpiam, & pro majori securitate usurpatam. Negant etiam ex natura rei pro delicto dubio subeundam esse obligationem certam, qualis est confessio peccatorum. Ad Tridentinum *sess. 14. cap. 5.* respondent tantum requiri confessionem omnium peccatorum, quibus peccator se Dominum & Deum suum mortaliter offendisse meminert. Qui autem dubitat de peccato, non meminit se Deum offendisse, neque potest interrogatus absolutè dicere se peccasse, aut sui peccati meminisse, aut illius veram & propriè dictam conscientiam habere. Reliqua etiam argumenta quæ suadere possint istiusmodi obligationem

nem accuratè dissolvit Moia Tract. 3. de Sacram. Pœnit. disp. 1. quæst. 5. quamvis ipse communio-ri sententiæ adhæreat.

Adfertur autem pro parte negante istam obligationem, quando dubium de peccato commisso & non commisso est æquale, S. Antoninus apud Tabienam verb. confessio 2. num. 12. cui ipse Tabiena adhæret, uti & Paludanus ut videre est apud Henriquez ex eodem Ordine Prædicatorum lib. 8. de Euchar. cap. 45. lit. p. ubi agens de communi opinione obligante ad confitendum peccata dubia ante communionem, sic subjungit: 'Addunt Paludanus, Antoninus, & Tabiena id verum esse, quando magis declinat id fuisse peccatum mortale, aut non fuisse illius confessionem: aliàs in dubio æquali, ut non tenetur ad votum, & onus præcepti, ita neque ad confessionem illius. Et hic nonnulli observant, plures antiquiores qui obligationem illam afferunt, per dubium intelligere iudicium probabile de mortali admisso, in eo merè sistendo.

Inter Recentiores, qui negant extare præceptum confitendi peccata negativè dubia, recensetur Coninck de Sacram. tract. 2. disp. 7. dub. 8. Josephus de Januario in Resolutionum moral. tom. 1. resol. 2. Petrus Marchantius in Tribunali Sacram. tract. 4. tit. 6. quæst. 5. Caramuel in Theol. mor. lib. 2. disp. 4. art. 1. & in Theol. fundam. pag. 671. & pag. 691. contendit eam opinionem spectatâ ratione esse probabiliorem. Angelus Bossius censet eam esse probabilem tom. 1. num. 1754. Eandem in casu æqualis dubij tradit Philibertus Marchinus de Sacram. Ordinis tract. 2. part. 3. c. 1. n. 17. Et probabilem iudicat Martinus de San Joseph in Monitis Confessar. tom. 1. de pœnit. tract. 6. n. 1. Nec non Ferrantinus

13. Pars 3. tract. 1. De Opinionum probabilitate
ratinus de Scandalo quaest. 77. n. 31. ubi alios
adducit viros doctissimos qui huic sententiae ut
probabili subscripsere, & inter alios addit Revi-
sores Societatis, qui ab ea doctrina prius alieni,
postea censuerunt posse permitti, ut ipse refert.
Quibus adjungi potest Leander, de Euchar. tract.
7. disp. 7. q. 11. & plures apud Moia, qui hanc
quaestionem fuse tractat. Denique Praepositus
in 3. part. quaest. 5. asserit hanc sententiam sem-
per sibi visam esse speculativè probabilem cum
Lessio, & aliis quibus eam communicavit. Re-
fertque Guimenius in Universitate Complutensi
in disputationibus publicis illam inoffenso pede
quotidie defensari: & pro eadem Theses Lovani-
nij defensas citat Caramuel supra lib. 3. d. 4. art.
1. Non judico tamen consultum hanc doctri-
nam non satis exploratam indoctis praedicare,
qui inter conscientiam dubiam & non dubiam
satis discernere nequeunt, & facile sibi persua-
derent se habere dubiam, quando non habent
omnino certam: quinimo si rem consilij spec-
tes, dubitandum non est quin in his & similibus
cuius in praxi consultius sit viam tutiorem ca-
pessere.

An & quomodo exponi debeant peccata du-
bia positivè, habetur infra part. 3. tract. 3. cap.
2. §. 3.

QUAEST.